

Matyáš Řehák ve svém diplomním projektu zkoumal v zásadě zcela novou typologii, stavbu kliniky, která by měla být prostorem pro alternativní léčbu psychických poruch pomocí psychedelik.

Matyášův zájem o problematiku se promítl do velmi pečlivé přípravy diplomní práce v rámci semináře, během něž se věnoval nejen hledání a posléze analýze vhodného místa pro stavbu, ale především diskusím s odborníky, které vyústily v sestavení stavebního programu a provozního schématu této typologie.

Klinika je navržena v místě zaniklé obce Skoky u Žlutic, z níž se zachoval barokní poutní kostel Panny Marie a částečně objekt bývalého [a budoucího] hostince, která vyniká charakteristickým usazením v terénu, silným geniem loci, i odloučeností od okolních sídel. Diplomant toho využívá a parkování navrhuje ponechat mimo místo, které si tak uchová své tajemno.

Náročným úkolem bylo dobrat se vyváženosti mezi spirituálním [až mystickým], medicínským, wellnessovým a čistě pragmaticky funkčním vyzněním stavby, nenechat se přespříliš strhnout silnou atmosférou místa a pocitem, že léčba je v tomto případě víc náboženstvím, než vědou. Hledání a potvrzování základní filozofie, která vyústila ve formu, bylo postupným, ale veskrze logickým procesem. Společně jsme diskutovali, do jaké míry má být klinika či její části odloučeny, do jaké míry má být stavba dominantou, jak důležité pro léčbu je vazba na exteriér a okolní krajinu.

Rozhodnutí stavební program prostorově rozdělit na kliniku jako takovou, která výrazným způsobem dotváří panorama zaniklé obce a stává se pomyslnou protiváhou poutnímu kostelu, a objekty ubytování, nenápadně zapuštěné do svahu na protilehlém svahu, svými tvary kopírující pozůstatky opěrných zdí původní zástavby, ale nesnaží se nijak přímo navazovat na zaniklé stavby, považujeme za dobré. Samotná klinika vyrůstá z logiky navazující a rozvíjející historické kamenné opěrné zdi, odkazuje tak i na architektonické řešení barokního kostela, který je usazen na mohutném piedestalu. Horní podlaží kliniky pak působí monumentálním dojmem, jedná se o až klasicizující kvádr z bílého betonu rytmizovaný převýšenými otvory evokujícími kolonádu, jež vyrůstá z tmavé podnože s terapeutickými místnostmi, jež se naopak navenek projevují spíše menšími, do hmoty „proraženými“ otvory. Jak dokládá zákres do panoramatu, novostavba je zasazena tak, že dominantou zaniklé obce nadále zůstává poutní kostel Panny Marie, což považujeme za správné, současně se ale nová stavba nebojí do krajiny vstoupit suverénně.

Léčbu diplomant popisuje jakou pouť do nitra pacienta, jako pouť do nitra stavby pojímá i provozní řešení kliniky. Dispoziční řešení všech provozů považujeme za logicky navržené a přiměřeně učiněným rozhodnutím o fungování a významu stavby. Velkorysé prostory se střídají s intimními a jejich prezentace naznačuje, že v budově by bylo možné dojít silného prožitku. Drobné rezervy cítíme v řešení ubytovací části komplexu, zejm. v řešení exteriérových prostor mezi jednotlivými objekty - komu a jak slouží? Stravovací část pak byla řešena pouze konstatováním, že bude využíván objekt hostince, na jehož rekonstrukci pracuje místní spolek nadšenců. Více péče [času] by zasloužila prezentace technického konceptu stavby.

Formální část

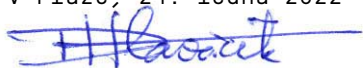
Diplomant splnil předepsaný rozsah práce. Grafická prezentace a formální pojetí diplomní práce jsou na velmi dobré úrovni.

Závěr

Celkově se jedná o velmi kvalitní diplomní práci, která ukazuje cestu, jak znovu vdechnout život téměř zaniklým místům na okrajích naší země a architektonicky přesvědčivě pracuje s novou typologií definovanou na základě vlastní pečlivé analytické přípravy.

Doporučujeme k obhajobě, navrhujeme hodnocení „B“.

doc. Ing. arch. Dalibor Hlaváček, Ph.D.
V Praze, 24. ledna 2022

Ing. arch. Martin Čeněk, Ph.D.

